

виправлення ситуації, але і розробку курсу на розвиток такої ключової сфери для національного господарства, як інноваційна діяльність. Серед негативних здобутків можна зазначити:

1. Значне зменшення фінансової підтримки, що відбулося за рахунок втрати фінансової підтримки з бюджету України та відтоку іноземних інвестицій за останні роки.

2. Зменшення капіталовкладення приватного сектору в розробку науково та науко - дослідницьку роботу, що є виправданою реакцією на втрату державного інтересу до даної сфери.

3. Зменшення показника комунікативності для інноваційної діяльності, що пояснюється відсутності державної підтримки інноваційної інфраструктури.

4. Зниження показника інноваційного впливу на торгівлю товарами та послугами, крім експорту наукоємних послуг. Цьому передувало зникнення ринків новітніх послуг та ф'ючерських угод на інноваційні продукти.

Такої кризи інноваційної діяльності в Україні ще не зазнавала, відсутності державної підтримки наукової сфери призвела до хаотичного існування аматорської інноваційної діяльності здебільшого за умов відсутності державних коштів. А без державних гарантії та прикладу капіталовкладень в дану сферу не відбудеться оживлення активності національних та іноземних інвесторів. Крім того на сьогоднішній день не було розроблено та прийнятого жодного комплексного стратегічного устрою, який би стосувався інноваційно-інвестиційної сфери, який би мав на меті зупинення втрачання конкурентних позицій та набуття нових конкурентних переваг в даному напрямку. Тим паче в національній економіці є тяжіння до розроблення та впровадження інновацій з перспективами до застосування національного інтелектуального капіталу.

Література:

1. Bloomberg innovation Index 2020 URL: <https://www.bloom-berg.com/news/articles/2020-01-17/sweden-gains-south-korea-recognizes-as-world-s-most-innovative-economies> (accessed 20.10.2021).

2. Communications from the Commission Europe 2020. A strategy for smart, sustainable and inclusive growth. Brussels, 3.3.2010. COM(2010) 2020.– 32 p.

СУТНІСТЬ ТА ОСОБЛИВОСТІ ТЕХНОЛОГІЧНОГО ПІДПРИЄМНИЦТВА

Соломіна Г.В., к.е.н.

Національний авіаційний університет

Базою класичного підприємництва є ефективність виробництва та зниження витрат, що полягає в масовому виробництві, тоді, як технологічне підприємництво передбачає створення нового продукту з подальшою його комерціалізацією. Технологічне підприємництво змінює основний закон економічної теорії «попит народжує пропозицію», так як воно створює продукт

або технологію, яка не мала попиту або нові функції вже відомих продуктів [1].

Товари, що являють собою високотехнологічні продукти, мають специфіку, що впливає на характер підприємницької діяльності. До таких особливостей можна зарахувати: високий рівень морального зносу товарів; великі вимоги; необхідність технічної підтримки; спеціальне обслуговування.

Основним девізом технологічного підприємництва можна назвати вираз «time to market», тобто необхідно створити і запропонувати новий товар/технологію раніше, ніж це зроблять конкуренти. Результатом роботи технологічних компаній є винаходи, відкриття та нові технології, які, в результаті впровадження та розвитку комерційного ринку, формують технологічні інновації, що визначають подальший розвиток продуктів та процесів.

Типологія технологічного підприємництва допомагає визначити варіанти менеджменту підприємницької структури та є чинником активізації підприємницького процесу. У підприємця відповідного напрямку діяльності важливішу роль відіграє час входження на ринок, а ніж ресурсна складова, і навіть правильний розрахунок життєвого циклу нового товару чи послуги.

Дослідження новинок у високотехнологічних галузях започаткували розвиток технологічного підприємництва. Внаслідок досліджень з'явилася необхідність «технологічного підштовхування» щодо створення ринку для інноваційної технології. Такий процес створив кілька суміжних напрямів отримання вигід з нової технології: продаж технології, служби сервісу, новий погляд на стратегії маркетингу, навчання [3].

Визначимо властивості технологічного підприємництва.

1. Властивістю технологічного підприємництва є те, що з появою нового продукту чи технології виникає необхідність пошуку споживача, який не завжди усвідомлює, що у нього є така потреба. Навчання споживача можна розглядати як новий напрямок підприємництва.

2. Як наслідок першої якості, технологічне підприємництво трансформує фундаментальні наукові знання закону попиту та пропозиції, оскільки потрібно донести цінність технологічних товарів або послуг до кінцевого споживача, спочатку не маючи на це попиту.

3. Наступна властивість технологічного підприємництва полягає у специфіці мотивації суб'єктів технологічного підприємництва. Дохід - це інструмент створення чогось нового, коли для звичайного підприємництва дохід є фундаментальною мотивацією. Не заважає інноваційним компаніям вдається досягти високої ринкової капіталізації, це паралельний процес. Але вихідним завданням все ж таки залишається сама інновація. Дані компанії нерідко працюють без прибутку, але з капіталізацією, що швидко зростає.

4. Технологічне підприємництво сприяє скороченню тимчасового розриву від створення технології до виходу масштабний ринок. Однак, для прояву цієї властивості необхідні три умови: можливість трансформації досягнень науково – технічного розвитку у бізнес; наявність венчурного фінансування; розвинений ринок технологій.

Основа розвитку технологічного підприємництва формується за рахунок

взаємодії науки, техніки та бізнесу. Це творча та інноваційна здатність компаній, заснована на знаннях та здатності адаптуватися до реального бізнес-середовища. Всі заходи цього явища пов'язані з виявленням потенційних підприємницьких можливостей у галузі техніки та технології та здатністю використовувати ці можливості шляхом успішної комерціалізації інноваційних продуктів.

Технологічне підприємництво є багатовимірною концепцією, яка включає різні суб'єкти і різні рівні аналізу. Грунтуючись на дослідженнях у галузі технологічних інновацій, технічні можливості можуть бути визнані та використані окремими особами через створення нових підприємств, але однаково можуть використовуватися окремими особами чи групами в рамках існуючих державних чи приватних організацій [2].

Концепція технологічного підприємництва включає чотири основних комплекси заходів, пов'язаних з:

- 1) створенням нових технологій або виявленням існуючих технологій (але раніше не освоєних);
- 2) визнанням і зіставленням можливостей, що виникають в результаті застосування цих технологій, з потребами ринку, що формується;
- 3) розробкою/застосуванням технологій;
- 4) створенням підприємств, заснованих на технологічному та інноваційному розвитку.

Теоретично технологічний розвиток складається із чотирьох технологічних можливостей: інвестиції; виробництво; інжиніринг; інновації. Вихід на стадію нових технологій свідчить про те, що країни чи підприємства мають інноваційний потенціал і здатні виробляти нові товари з доданою вартістю, що веде до підвищення продуктивності.

Література:

1. Українська економічна думка про чинники та пріоритети економічного розвитку: моногр. / В.В. Небрат, Н.А. Супрун та ін.; за ред. В.В. Небрат. – К.: ДУ «Ін-т екон. та прогноз. НАН України», 2014. 396 с.

2. Про стан та перспективи розвитку підприємництва в Україні: Національна доповідь.
URL: http://www.in.gov.ua/files/content/nationalna_dopovid.pdf (дата звернення: 24.10.2021).

3. Діяльність суб'єктів великого, середнього, малого та мікропідприємництва. Київ: Державна служба статистики, 2016. С. 425-454.